

Announcement

Dnipro news: KRIVOYROG 6 articles, created at 2016-11-22 00:04

☆☆☆ (2.11/3)

1 Заступився за Україну. У Кривому Розі побили бійця АТО

У суботу ввечері, 19 листопада, у Довгинцівському районі Кривого Рогу троє невідомих побили демобілізованого бійця АТО. Причиною конфлікту стали грубі, нецензурні висловлювання трьох чоловіків на адре... 2016-11-21 19:30 2KB dniprograd.org

☆☆☆ (2.08/3)

2 Взрив газу в Кривом Роге: все подробности

Взрив в Кривом Роге. Эпицентром стала квартира в многоэтажке... 2016-11-21 22:26 574Bytes 34.ua

☆☆☆ (1.08/3)

3 Фестиваль документального кіно про права людини "Docudays UA" домандрував і до Кривого Рогу

13-ий міжнародний фестиваль документального кіно про права людини "Docudays UA" відсьогодні в Кривому Розі. Програма насичена тренінгами, дискусіями, виставками... 2016-11-21 19:14 2KB www.rudana.com.ua

☆☆☆ (1.02/3)

4 «Пісні, народжені в АТО» криворіжці можуть почути на каналі 2+2 в передачі «Дембель»

Спочатку була війна, а потім мистецтво: гастролі, пісенний альбом, великий концерт у Києві. А тепер – ще й трансляції виступів... 2016-11-21 19:07 1KB www.rudana.com.ua

5 Багато хто не хоче читати. Але Революція у Кривому Розі була

«Студенти за європейську інтеграцію», Кривий Ріг - за європейський вибір», «Зека - геть»: з такими гаслами вранці 29 листопада 2013 року вулицями Кривого Рогу 2016-11-21 21:00 12KB 1kr.ua

6 Криворіжці згадали, як Вілкул підтримав Януковича

Сьогодні, 21 листопада, о 18:00 вечора поруч з кільцем 95 кварталу зібралось близько сотні криворіжців. Люди, що прийшли на захід, говорять, що символічно повертатись 2016-11-21 19:46 2KB 1kr.ua

Articles

Dnepr news: KRIVOYROG 6 articles, created at 2016-11-22 00:04

1 / 6

Заступився за Україну. У Кривому Розі побили бійця АТО ★★★ (2.11/3)

У суботу ввечері, 19 листопада, у Довгинцівському районі Кривого Рогу троє невідомих побили демобілізованого бійця АТО. Причиною конфлікту стали грубі, нецензурні висловлювання трьох чоловіків на адресу України та її громадян. Про це передає Дніпроград із посиланням на Перший Криворізький.

Бійка сталася приблизно о 16:20 в районі «розвилки» біля магазину на вулиці Пурина.

Троє невідомих чоловіків у нецензурній формі висловлювалися на адресу України, зачіпаючи честь і гідність її громадян. Чоловіки говорили, що Україна погана країна, а її народ - нікчемний.

В їх діалог втрутився випадковий перехожий, учасник антитерористичної операції в Донецькій і Луганській областях України.

Коли борець АТО сказав, що українець і не має наміру терпіти подібного звернення до своїх співгромадян і країні, його покликали «поговорити» за магазин.

Перед магазином сталася бійка, в якій борець АТО отримав кілька травм. Про це складено відповідні заяви в Довгинцівського відділення поліції.

У даних судової медичної експертизи зазначено: гематома в області голови, забій нижньої щелепи і пошкодження зуба.

Поліцію потерпілий викликав приблизно в 17-00. Чекаючи приїзду правоохоронців, постраждалий в бійці воїн АТО кілька разів дзвонив за номером «102», намагаючись прискорити їх приїзд. Ні його дзвінки, ні дзвінки депутатів, до яких він звернувся за допомогою, не вплинули на приїзд полісменів.

За словами бійця, полісмени приїхали на місце події через 2 години після виклику, о 19:13.

«Коли я поцікавився у диспетчера, чому немає патруля - все, що мені відповіли це те, що їх завдання лише передати виклик. Чому допомога не їде - вони не знають », - розповів безпосередній учасник події.

Приїхавши на виклик, полісмени транспортували захисника честі Батьківщини солдата в Довгинцівського відділення поліції, де він склав заяву.

«Після того, як наша поліція дві години їде на виклик, у мене і зовсім пропадає бажання звертатися до них за будь-якою допомогою», - підсумував борець АТО.

В Кривому Роге побили бойця АТО. Коментарий поліції
1kr.ua

Мандрівний фестиваль "Docudays UA" - у Кривому Розі
rudana.com.ua

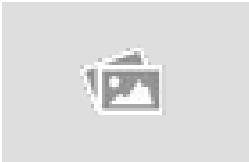

Міжнародний фестиваль «Docudays UA» у Кривому Розі
1kr.ua

2016-11-21 19:30 Кирило КРИЗАЛІС dniprograd.org

2 / 6

Взрыв газа в Кривом Роге: все подробности ★★★ (2.08/3)

Взрыв в Кривом Роге. Эпицентром стала квартира в многоэтажке. От ударной волны почти во всем доме вылетели окна и двери. Все произошло днем, когда большинство жителей были дома. Есть ли пострадавшие и что взорвалось — смотрите в сюжете телепрограммы «Детали».

Настоящая причина взрыва дома на Днепропетровщине
dnepr24.com.ua

Погода в Кривом Роге на 22 ноября
1kr.ua

В Кривом Роге побили бойця АТО. Коментарий поліції
1kr.ua

2016-11-21 22:26 34.ua

3 / 6

Фестиваль документального кіно про права людини "Docudays UA" домандрував і до Кривого Рогу ★★★ (1.08/3)

13-ий міжнародний фестиваль документального кіно про права людини "Docudays UA" відсьогодні в Кривому Розі. Програма насичена тренінгами, дискусіями, виставками. В кінотеатрі «Олімп» покази стрічок відбудуться 28-го і 29-го листопада о 18:00. В КГЦ «Шелтер +» – 3-го грудня о 16:00 та 10-го грудня о 14:00.

Нині світ змінюється буквально на очах, і соціум банально не встигає пристосовувати світогляд під нові реалії. Уявлення про сьогодні руйнуються надшвидко, не лишаючи місця ілюзіям. Саме під гаслом

"Крізь ілюзії" 13-ий "Docudays UA" і мандрує світом. Криворіжці побачать близько п'ятнадцяти стрічок з Київського фестивалю.

"В кінотеатрі Олімп у нас будуть переважати стрічки про міграцію, глобальну – у Європі і локальну – в Україні. Будуть представлені кілька стрічок в КГЦ «Шелтер+», переважно з енциклопедії Майдану. Дистриб'юторська компанія «Артхаус Трафік» надала фільм «Український шериф», який номіновано на Оскар цього року від України", – розповів координатор міжнародного мандрівного кінофестивалю про права людини "Docudays UA" у Кривому Розі Станіслав Корнієнко.

Відсьогодні широка за тематикою, і об'єднана наскрізною темою боротьби за права людини підбірка документалістики – у Кривому Розі. Організатори показів певні, що документальне кіно такого стибу буде цікавим кожному – від правознавця, громадського активіста до пересічного глядача.

Гостей фестивалю чекають тренінги з медіаграмотності й енергоефективності, панельні дискусії на теми міграції і українського майдану, а також серія правових тренінгів.

Окрім фільмів, організатори традиційно представляють виставку документального фотомистецтва. Цьогоріч це "30+5". 32 світлини міжнародної асоціації дизайнерів, присвячені роковинам Чорнобиля та Фукусіми, з'являться 30-го листопада у Сонячній галерії.

Сьогодні організатори продемонстрували документалку "Канцелярська сотня" – частину сінематографічної "Енциклопедії майдану". Глядачі зможуть побачити стрічку в кінотеатрі "Олімп".

Загалом, фестиваль відкритий кожному. Безкоштовний, аполітичний і злободенний.

Мандрівний фестиваль
"Docudays UA" - у Кривому
Розі
rudana.com.ua

Міжнародний фестиваль
«Docudays UA» у Кривому
Розі
1kr.ua

2016-11-21 19:14 www.rudana.com.ua

4 / 6

«Пісні, народжені в АТО» криворіжці можуть почути на каналі 2+2 в передачі «Дембель» ★★ (1.02/3)

Спочатку була війна, а потім мистецтво: гастролі, пісенний альбом, великий концерт у Києві. А тепер – ще й трансляції виступів на одному з центральних телеканалів країни. Лауреати фестивалю «Пісні, народжені в АТО» беруть нові вершини. Тепер їхні пісні можна почути щотижня в програмі «Дембель» на 2+2.

Транслюють виступи хлопців у програмі «Дембель», де для них створено спеціальну рубрику «Пісні, народжені в АТО». «Дембель» – програма про допомогу демобілізованим учасникам АТО та їхнім рідним. Ведучий - командир мінометного підрозділу 93-ї бригади

Валентин Зінчак. Програма «Дембель» виходить на каналі 2+2 щонеділі о 15.00.

У кожному з випусків програми звучить пісня одного з лауреатів фесту. Вся Україна вже побачила виступ гурту з Кам'янського «SilverTown». Пісню «Україна - це ми» написав гітарист колективу, боєць 93-ї бригади Андрій Касенюк.

«Зараз часто чую пісні нашого гурту по кам'янському радію, натрапляю на них в Інтернеті. Тепер ще й по телебаченню показують. Такий підйом у гурта розпочався після фесту «Пісні, народжені в АТО». Це дуже приємно», - поділився Андрій Касенюк.

«Пісні, роженные в АТО» транслируют на канале 2+2 в передаче «Дембель»
nf.dp.ua

2016-11-21 19:07 www.rudana.com.ua

5 / 6 Багато хто не схоче читати. Але Революція у Кривому Розі була

«Студенти за європейську інтеграцію», Кривий Ріг - за європейський вибір», «Зека - геть»: з такими гаслами вранці 29 листопада 2013 року вулицями Кривого Рогу пройшли криворізькі студенти. І то був не перший мітинг у місті. Протести по всій країні тривали вже тиждень. Привід - оголошення про зміну курсу євроінтеграції. Кривий Ріг, як би міська влада тому не перешкоджала, був частиною великого мирного народного повстання. На нашому сайті є десятки фото та відеофактів, цитат того періоду. Наші кореспонденти, починаючи з 21 листопада 2013 року, стежили за подіями: мітингами,

заявами політиків, «тітушками», підвозами людей на «антимайдан». Переписати історію нікому вже не вдасться. Хоч як би кому не хотілось. А спроби були, і доволі вдалі, як бачимо тепер. Сьогодні знайдеться чимало зівак, які скажуть «не було у Кривому Розі Майдану». Чому? Згадуємо із кореспондентом програми «Сніданок з 1+1» Сергієм Єременком: «Нічого особливого – Євромайдан для мене розпочався, як і для багатьох українців, 1-го грудня 2013 року (після побиття студентів - ред.). Ми з колегами з «Рудани» зібралися і пішли до міськвиконкому. Оля Хвостова, Соня Скиба, Андрій Власенко. Нас було немало насправді – просто саме ці прізвища запам'ятав. Пам'ятаю і покійного вже журналіста Володю Гончара, який, як завжди, був з фотоапаратом. З імprovізованої сцени тоді хтось сказав, що «Рудана» не з народом. Тоді я взяв слово і пояснив, що ми взагалі-то тут. І що прийшли не всі, хто хотів, бо були на зміні». Руданівці згадують, що просили тодішню керівницю, Ірину Некрасову, бодай відзняти протести, які тривали вже майже два тижні біля міськвиконкому. На що їм відповідали: «А що, хіба щось відбувається? Та яке там. Почекаймо. Може ще наш Президент передумає ». На кожную спробу достукатись і отримати дозвіл на зйомку журналісти, що поділяли погляди Євромайдану, чули: «Ну ви ж розумієте...». Розуміли, що то - пряма заборона засновниками каналу (міською радою) висвітлювати будь-які протести і мітинги, які б йшли урозріз із « політикою партії». Нехай не багатотисячний, втім, доволі регулярний і затятий, криворізький Євромайдан тривав. Щодня, наприкінці листопада, сотня-дві криворізьців збирались на площі Молодіжній, 1 (тоді Радянська,1) - між міськвиконкомом і квітковим годинником.

«Саме тоді я запропонувала Інні Іванченко роздрукувати плакати, з одним із яких я стою. І переконала її, що проводити мітинги треба не біля виконкому, а на 95-му » - говорить журналіст Ольга Гончар. Роздивляючись фото на нашому сайті, Ольга додає: «І ще це саме той день, коли було страшенно холодно, і якась тітонька подарувала мені свої шкіряні рукавички... просто так». На фото на нашому сайті себе знаходить іще одна учасниця протестного криворізького руху - Лариса Вовкотруб. Працівниця «Кривбаспромводопостачання» говорить: «Точка відліку - побиття студентів. Збиралися ми на 95 кварталі з вірою в перемогу і на краще життя. Потім збиралися біля будинку рад. В надії, що ті, за стінами, нас почують. Ми збирали кошти, теплі речі, відправляли їх на підтримку у Київ (на Майдан Незалежності - ред.). Було таке відчуття, що все буде добре. Коли почали гинути люди (про Небесну Сотню - ред.) - і гинуть досі, - тут прокидаються материнські відчуття. Ти відчуваєш біль жінки, яка втрачає своє дитя. У ту хвилину думаємо, що навіщо такою ціною. А така ціна була завжди ».

Лариса знає що таке втрачати близьку людину. В зоні проведення АТО загинув її товариш - Євген Прокоп'єв , борець батальйону «Кривбас». Але хіба ж тоді хто думав про війну? Про те, що, скориставшись ситуацією в Україні, країна-сусід піде на нас війною. Революція тривала. Фахівець з ІТ Сергій Мокряков згадує: «21 листопада, ближче до вечора, стало зрозуміло, що Янукович одноосібно ухвалив у Вільнюсі неочікуване рішення, яке змінювало усю подальшу перспективу України. Вже того ж вечора разом з Олею Гончар ми були на криворізькому Майдані. Скоріш за все, ми вийшли одразу після відомого допису у Facebook Мустафи Найема, але навіть чаю та зонтиків узяти з собою не встигли. Ні з ким більше не домовлялись. Людей там було небагато - до двох десятків. Приблизно стільки ж ментів. Один з них, з нашівкою «Експерт», ходив з камерою. Знімав обличчя всіх, демонстративно, по черзі, з відстані менш як півметра, акцентовано затримуючись. Але всім було на диво «пофіг». Ніхто не тікав і не відвертався, всі посміхались в камеру». Того вечора на криворізькому майдані з'явилися люди із прапорами політичних партій. Це не подобалось Сергію. Вже за кілька днів разом із друзями чоловік вирушив до Києва. Хоча, зізнається, що мали побоювання приїхати на порожній майдан. «На станції метро «Площа

Льва Толстого» виходило дуже багато людей, вони щільним натовпом йшли до ескалатору. [...] Раптом хтось в натовпі гучно крикнув «Слава Україні!». І всі як один вибухнули у відповідь «Героям Слава!». В мене і зараз мурахи, коли згадую цю енергію в просторі. [...] Ніхто одноосібно не має права вирішувати долі мільйонів людей. [...] Досить дивно і водночас радісно було в тому сотисячному потокові зустріти людей з Кривого Рогу, з якими абсолютно не координувались. А скількох знайомих ще не зустріли і скільки було незнайомих?»

Можливо, серед тих, із ким не зустрілись, був ще один криворіжець. Активіст культурно-громадського центру «Шелтер+» Костя Скиба. Він із товаришем вирішив, що потрібно їхати в Київ бодай на недільне Віче. Костянтин розповідає про «Марш мільйону», що відбувся 8 грудня: «О шостій ранку Майдан зустрічав палаючими діжками для обігріву, а кухня у будівлі КМДА – бутербродами та гарячим чаєм. Авжеж з підсипаним у нього вербуючим зіллям», - сміється оповідач.

« По обіді Майдан було не впізнати. Вдалося вилізти на місток над Інститутською, далі йти було важко - людей сотні тисяч. Такого натовпу ніколи не бачив. Емоції важко описати. Вражає. Це революція Гідності! З однією з колон, які розійшлись у трьох напрямках з Майдану, ми прийшли до Маріїнського парку, де розташувалися антимайданівці. Дивитися на них було чи смішно чи сумно. За парканом, під охороною, люди пенсійного віку, молодь з некоординованими поглядами, та різні - з виду малозабезпечені...»

Про інше віче пригадує випускник педагогічного університету, історик за фахом Артем Вашкевич. Хлопець досі дивується як вдавалось знаходити серед мільйону людей криворіжців. «Був на віче 12 грудня. Я дуже радий, що бачив там найкращих людей. Це був насправді мій народ, який повстав не тільки проти бридкого і тупого тирана, а й проти колективного зла - безвідповідальності і подвійних стандартів. Ми досі висимо над прірвою. Але від нашого щоденного особистого вибору іноді залежить значно більше, ніж ми думаємо. І ніхто й ніколи не перекреслить подвигу тих, хто тоді і зараз віддає своє життя за країну вільних людей. Вона буде». А про перші враження від Майдану говорить так: «Вранці 24 листопада 2013 року на Майдані стояв пікап з колонкою і підсилювачем, періодично хтось виступав. Тоді ще актуальним було наївне гасло «підпиши». Студенти ще вірили, що можуть переконати Віктора Януковича у необхідності підписати угоду про асоціацію з Євросоюзом. «Підїхав кран, який мав звільнити місце для «йолки». Та люди не дали йому дороги. Почуття, що переповнювали у ту мить, ніколи не забудуться».

Тим часом у Кривому Розі студенти педагогічного продовжували виходити на мітинги. Були серед них студенти й інших вишів, хоча, згадує Іван (ім'я змінено на прохання героя-ред.) тодішнє керівництво технічного університету навіть закривало вхідні двері, аби студенти не могли вийти з приміщення. Літераторка і культменеджер Ірина Роїк, тоді студентка 4-го курсу філологічного факультету педінституту, ділиться: «Сказати, що з нашого факультету дуже рвалися на Майдан - не можна. Розмови ходили, хтось навіть думав, де взяти кошти і в кого ночувати. Викладачі нам не погрожували доганями і виключеннями (як ходили чутки на інших факультетах), просили тільки не їхати поки триває навчальний процес, щоб не було зайвих проблем. Бо і сесія на носі, і зайвих інструментів для маніпуляцій нікому давати не потрібно в руки. До нас ішов неспокійний і нестабільний час».

А на сам майдан, пригадує дівчина, її вивів facebook: «Мій Майдан почався з facebook. Не закликком брати теплі речі і виходити на площу - як почався у багатьох українців. А бажанням знати, що відбувається. Бажанням отримувати оперативну інформацію, читати

історії тих, хто стоїть за наше майбутнє, ділитися з тими, хто доводить зворотнє, почерпнуте з vkontakte. Тоді відбувся чіткий розподіл на чужих і своїх. І в мене він почався з соціальних мереж».

Професор Шелевицький теж одним із перших бачив студентські пориви (того року він працював у педагогічному вузі) у переддень третьої річниці Євромайдану говорить: «Я не приховував свого ставлення й своїх дій. Здивування від ходи студентів-істориків. З десяток людей під міськрадою. 95 квартал й українці, які там збиралися. Майдан після розгону й та сила, коли Майдан співає Гімн. Вакарчук й Маккей. Шимків в інституті літератури на Грушевського й дискусії про майбутнє. Університет Майдану. Дикі плакати на захист лисиць, коли вбивають людей, до днів проти насилля у грудні. Тривожний й дуже важкий Майдан на Новий Рік. Смолоскипна хода й привиди Маріїнського ».

«Євромайдан для мене почався з виходу з підземного переходу на 95-му, там я побачив мітингуючих. Тоді я пройшов мимо озируючись. Наступного разу після побиття студентів – став поруч», - говорить іще один молодий учасник Революції Гідності Богдан Рижак.

«Це страх, що тебе поб'ють тітушки, але ти йдеш проти нього за високу ідею та свої цінності. Майдан при Януковичі – це коли я реально озирався кожен день по дорозі додому після акції або мітингу». Богдан із друзями фактично перші у Кривому Розі стрімери. Пригадує хлопець: «Я зустрів Кравченка і Демидова, які були засновниками Автомайдану. Антон вчився «майданити» у Києві, я ж був постійно тут. Ми збирали гроші на відправку їжі у Київ, теплий одяг та інше, необхідне на Майдані. Тоді ж створили вже й свій онлайн-стрім. Бо і у нас починався свій окремий екшн». Богдан натякає на «тітушок».

Було відчуття тривоги, яке не можна переказати, говорить учасник багатьох криворізьких і київських зібрань Ігор Володимирович Шелевицький: «Безглузді збори в універі, коли на Грушевського уже стріляють й вбивають людей. Страшна ніч розгону, грип і розпач. Й ти ловиш в неті кожне слово про те, як Україна повстає. Шипіння за спиною, коли йдеш із студентами співати Гімн. Переляк й вичікування тих, хто «формує світогляд». Що я відчуваю зараз? Радість. Я бачив диво. Я бачив Україну. Я знаю що вона є і вона справжня. І ті, що звикли плазувати, одягли вишиванки й співають наш Гімн. А Україна стала сильною». Слова колеги підтверджує і Тетяна Вірченко, викладач КДПУ: «Коли був Майдан, я пишалась своїм народом, який зумів повстати. Сьогодні є трохи розчарування, що зміни не роблять за ніч, за місяць і, навіть, за рік. Але я значно впевненіше можу переконувати своїх студентів, що наше майбутнє буде обов'язково світлим. Сьогодні я точно знаю, страх - це найогидніше почуття, яке слід із себе вичавлювати всіма способами». А я, автор статті, користуючись службовим становищем, не перебільшуючи свого значення в історії Революції Гідності, просто залишу це фото тут.

І дозволю собі не погодитись зі своїм колегою-руданівцем, який вважає, що не має кожен, хто простояв на Майдані пару днів, ділитись історіями. І відповім так: якби кожен не постояв там тоді бодай по парі годин -... Переписати історію вже, напевне, українці не дадуть. Чуєте?!

2016-11-21 21:00 Автор: 1kr.ua

сотні криворіжців. Люди, що прийшли на захід, говорять, що символічно повертатись саме у те місце, де восени 2013 - взимку 2014 провели найбільше часу. Тетяна Соловійова, одна із співорганізаторок заходу, переповіла історію заснування цього державного свята. Хвилоною мовчання вшанували Небесну Сотню, загиблих Героїв АТО, й інших борців за незалежність України. Учасниця Революції Юля дивується: « Це

треба не нам, учасникам тих подій, розповідати ». Дівчина наголошує: «Виховувати майбутнє покоління треба зараз. І не формальними заходами». Переважна більшість присутніх - безпосередні учасники подій Революції Гідності - капелани, волонтери, бійці 40-го батальйону, 17-ї танкової бригади, батьки полеглих в зоні АТО, історики, викладачі, молоді політики. До громадян звернувся священнослужитель Української православної церкви Київського патріархату отець Олександр. Він згадав полеглих під час повстання на Майдані Незалежності і в зоні проведення АТО. Священник наголосив, що окрім зовнішнього ворога, ми маємо внутрішнього: « Ми забуваємо, що є ворог страшніший, є ворог, який вбиває душу ». Люди, що прийшли на мітинг з нагоди Дня Свободи і Гідності говорять - революція не закінчена. Роботи ще чимало, а міські чиновники її виконують не надто добре. Учасники мітингу згадують, як 27 листопада 2013 року Юрій Вілкул, мер Кривого Рогу, підтримав зрадника Віктора Януковича: «Я абсолютно підтримую точку зрення и мнение президента Виктора Януковича, который решил приостановить подготовку к подписанию соглашения об ассоциации с ЕС», - сказав три роки тому Юрій Вілкул. У дні, коли прийнято згадувати мільйони замучених голодом співгромадян , Юрій Григорович, вирішив, видається, поіронізувати. За його словами, якщо Україна підпише Угоду про асоціацію із Євро Союзом, то через півроку українці будуть голодувати. «Если сейчас подпишем (соглашение об ассоциации с ЕС), то через полгода вы опять выйдете на Майдан. Только будете кричать «Дайте хлебушка!» , - додав Юрій Вілкул. А що виходить тепер? Мер за євроінтеграцію, і не боїться голоду? Та аж так за євроінтеграцію, що свого заступника аж на 49 днів відправив у європейське відрядження. Цікаві подвійні стандарти, не вважаєте?

2016-11-21 19:46 Автор: 1kr.ua

Total 6 articles.

Created at 2016-11-22 00:04